

РЕШЕНИЕ

№ 12400

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12459** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по подадена от управителя на „ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД жалба, вх. № 29866/04.11.2024 г., против две решения на директора на ТД на НАП – С. – Решение № ПО-106/28.10.2024 г. и Решение № ПО-104/25.10.2024 г. С решенията териториалният директор, в две отделни административни производства, проведени по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК се е произнесъл по две отделни жалби от дружеството, против две отделни ПНПОМ, съответно №№: 53-00-2215#3/14.10.2024 г.; С240022-023-0002842/04.10.2024 г.

По адм. дело № 11103/2024 г. по описа на АССГ, 14-ти състав е разгледано оспорването по съдебен ред на Решение № ПО-106/28.10.2024 г. и с определение е отделено обжалването на Решение № ПО-104/25.10.2024 г.

С оглед на гореизложеното предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № ПО-104/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ПО-104-1/23.12.2024 г., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г.

В жалбата се развиват доводи, че е изтекъл срокът по чл. 114 ДОПК „за възлагане на ревизията“; НАП „не е дала доказателства“ как са „калкулирани“ бъдещите вземания; не е ясно каква е стойността на „възбранената стока“. Излагат се също твърдения за некомпетентност на „органа, издал решението“; необоснованост на същото;

нарушаване принципа за пропорционалност; нарушаване правото на защита, както и други текстове, с които се възразява по същество срещу констатираните в хода на ревизията обстоятелства.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от Н. М., управител на дружеството. Същият поддържа жалбата, не представя нови доказателства. Моли за отмяна на процесното решение.

Ответникът – директор на ТД на НАП С. – град, редовно призован, се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 67 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024005002-020-001/03.10.2024 г. на „Техно Уърлд“ ЕООД е възложена ревизия за установяване задължения по ЗДДС и ЗКПО, за конкретно посочени данъчни периоди. Същата е връчена по електронен път на 04.10.2024 г. и обхваща задължения по ЗДДС за периода 01.02.2024 – 29.02.2024 г. и Корпоративен данък за периода 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г.

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемият очакван размер на задълженията на дружеството е в общ размер на 142414,43 лева, за която сума е издадено ПНПОМ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г. за налагане на ПОМ на основание чл. 121, ал 1 ДОПК, с което публичният изпълнител е наложил обезпечителна мярка - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на дружеството, находящи се в П., за сумата от 142414,43 лева. Запорното съобщение е връчено на П. по електронен път на 04.10.2024 г. Процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от публичния изпълнител, във връзка с постъпило от ръководителя на ревизията мотивирано искане за обезпечаване събирането на предстоящи за установяване публични вземания в размер на 142414,43лв, в т.ч. главница 118919,02лв и лихва 23495,41лв към 03.10.2024г. В постановлението публичният изпълнител се е позовал на изложените в искането констатации на ревизиращите органи по приходите, основаващи се /констатациите/ на подадени от дружеството справки-декларации по ЗДДС и на данни от ПП VIES за получена ВОД на стойност 46 399 евро, която не е отразена в отчетните регистри.

Срещу процесното ПНПОМ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г. е подадена жалба пред административния орган, като с Решение № ПО-104/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., поправено с Решение № ПО-104-1/23.12.2024г е отхвърлил жалба вх.№53-00-2215-2/11.10.2024г по описа на ТД на НАП С. като неоснователна.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав прави следите правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл.197, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

С процесното и предмет на настоящото дело Решение № ПО-104/25.10.2024 г., поправено с Решение № ПО-104-1/23.12.2024г териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г. и след

като е обсъдил всички възражения на дружеството, е потвърдил постановлението. Съдът не приема за основателни обобщените по – горе твърдения, изложени в жалбата, както и доводите на управителя.

Обжалваното постановление от 4.10.2024г за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител на ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл.167 от ДОПК в предвидената в чл.196 от ДОПК писмена форма и съдържа сочените в същата правна норма задължителни реквизити. Актът на публичния изпълнител е мотивиран, като издалият го орган се е позовал на установените от ревизиращия екип в хода на ревизионното производство факти и обстоятелства, посочени в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Оспореното решение №ПО-104/25.10.2024г, поправено с Решение №ПО-104-1/23.12.2024г е издадено от Х. М., заемащ длъжност директор на ТД на НАП С., следователно е издадено от компетентен орган. Същото е издадено в производство по реда на чл.197, ал.1 ДОПК в предвидената от закона писмена форма и съдържа необходимите задължителни реквизити. При постановяване на същото не са извършени съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на административния акт.

И. на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал.ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3. С други думи нормите на чл. 195, ал. 5-7 ДОПК касаят пряко само обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания, защото за предварителното обезпечаване на вземанията ал. 2 на чл. 121 ДОПК препраща към чл. 195, само относно реда за налагане, указан с ал. 3 и ал. 4. По тази причина, в рамките на съдебния контрол не следва да бъде обсъждано, съобразено ли е ПНПОМ с ал. 6 на чл. 195 ДОПК. Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител дължи да съобрази, освен дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съответстващи на установените с ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл съдът намира, че искането на органа по приходите,

отправено до публичния изпълнител е мотивирано. ПНПОМ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г. е валиден индивидуален административен акт, понеже е издадено от компетентен административен орган (арг. чл. 197, ал. 1 ДОПК), съответства на изискванията за форма (чл. 197, ал. 1 ДОПК, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК), съдържа ясни и подробни мотиви. В случая предмет на оспорване (чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК) е решението на териториалния директор, но за преценяване неговата законосъобразност съдът дължи проверка и на ПНПОМ. В случая процесното постановление също е издадено от компетентен орган по приходите (публичен изпълнител) и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 196, ал. 1 ДОПК и се позовава на мотивирано искане от ръководителя на ревизията, по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК. В тази връзка съдът намира за необходимо да уточни, че възраженията на жалбоподателя относно размера и дължимостта на установените публични задължения следва да бъдат обсъдени при издаването на ревизионен акт и последващия контрол, по реда на Глава деветнадесета ДОПК за неговата законосъобразност. Същото се отнася и за конкретния размер на запорираните суми.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид гореизложеното, съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване”, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Жалбата, като неоснователна, подлежи на отхвърляне. При това, основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредба за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 197, ал. ал. 1 – 4 ДОПК, Административен съд София - град, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 29866/04.11.2024г. на „ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД, против Решение № ПО-104/25.10.2024 г, поправено с Решение №По-104-1/23.12.2024г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо издадено от публичен изпълнител при същата дирекция ПНПОМ № С240022-023-0002842/04.10.2024 г.

ОСЪЖДА „ТЕХНО УЪРЛД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: